

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . . . 10 frt. — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ „
 Negyedévre . . . . . 2 „ 50 „
 Egy órára . . . . . 1 „ „
 Egyen szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden köz-
 smény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 barmintve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Földes K. Lajos könyvkereskedésében
 és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz.)
 alatti.

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:
 Négy hasábolatti sorért 5 kr. Négyből
 továbbá a felbontási díjért a hirdetés alk-
 szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-
 díj minden külön bejelölésért 50 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
 nyilatkozás sora 50 kr.
 Nyilatkozati közlemények minden sorra
 50 krajczár.
 Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz.
 alatti.
 Kéziratok nem adóznak vissza.

Lakáj-politika.

Debreczen, jan. 9.

(K. B.) Ha új urat kap valamely kastély, ritkaság, hogy a régi cselédség a régi urral együtt eltávozzék, hanem megmarad a kastélyban s mély hajlon-
 gások közt ajánlja föl szolgálatát az új uraságnak. A lakájnak mindegy, akárkit szolgál, csak jól megfizessék. Hűség ritkán terem a liberia alatt.

A mint a lakáj könnyedén cseréli föl a gazdát, azon képen jár el a magyar kormánypart is, mely ismét bebizonyította, hogy csak bitorolja a »szabadelvű« elnevezést. Nem lehet ott szabadelvűség, a hol s-olgai szellem az uralkodó, — nem lehet az olyan pártot komoly politikai tényezőnek tekinteni, mely nem elvekhez, hanem egyes személyekhez köti sorsát.

Tisza Kálmán, a nagy taktikus, legügyesebben ki tudta használni e személyi uralmat. Minden határozott politikai elv nélkül 15 évig fönt tudta tartani hatalmát s 15 évig zengte neki a hozsánát a kormánypart. Elnevezték gondviselészertü államférfinak; hirdették urbi et orbi, hogy a Tisza Kálmán kormányzói bölcsessége nélkül összezereskedna a magyar állam; olyan fanatikus Tiszaimádó is akadt, a ki Tisza Kálmánt nagyobbak tartotta a Jézus Krisztusnál: és mégis, midőn Tisza Kálmán megbukott, semmi razzkadás nem történt, pedig az előre csapott jajveszékélekből azt lehetett volna hinni, hogy legalább is földindulás lesz.

Főkelt a Szapáry napja; a kormánypart tömjénezésével azonnal Szapáry felé fordult s fölfedezték e gyöngé kapacitásában a nagy államférfiúi zenit. Őt is olyan hódolattal vették körül, mint előbb Tisza Kálmánt; de midőn Szapáry napja rövid idő múlva aláhanyatlott: úgy a faképnél fagyták őt, mint Szent Pál az oláhhóhat.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Egy sárga rózsza története.

Irta: Gallovich Jenő.

Hallgasanak meg. Elmondok önöknek egy bolondos kis mesét egy remek bárosnyos le-
 veli sárga Marechal Niel rózsáról és egy ár-
 tatlan kedélyű, fehér arcú, bohó leánykáról,
 kinek botdogalanságát az az édes illata sárga
 rózsza okozta.

Volt egyszer egy legény, szellemes, ked-
 ves ajka, piros, hangja légy és mégis erces,
 a ki nagyon, de nagyon szerette a meny-
 asszonyát és bizonyára boldog is lett volna, ha
 a felsorolt sok jó tulajdonsága mellett nem lett
 volna egy ki-sé meggondolatlan.

Mindég együtt voltak. Egy este különösen
 jól mulattak, Aranka trillázva ugrált, tánczolt,
 mint egy a virág illattól megrészegült bohó
 kis pillangó, majd elkezdett kacagni és ka-
 czagott, kacagott sokáig, hogy szinte könnyek
 gördültek végig bájos arcán.

A völegény meg csak nézte a leány édes
 filigrán nagyon is leányos természetét, szeméit
 vágygally nyugtatá annak ingerlő körvonalsain
 és úgy szeretett volna eleje borolni, atkarolni
 s imádni, mint valami istent. . . .

Ez alkalommal történt, hogy a midőn a
 férfi menni készült — kivett dus fekete, illatos ha-
 jából egy sárga Marechal Niel rózsát és ka-
 czagva nyujtotta azt a völegénynek.

— Tűzre fel! Holnap mindeki irigye-
 fogja érte, mert nincsen ám senkinek a város-
 ban Marechal Niel rózsája, nekünk is ez volt
 az utolsó és apró fehér fogait mutatva, mo-
 solyogva nyujtott kezét a fiatal embernek.

Történt, hogy másnap, egy verőfényes
 júniusi nap alkonyán, Aranka, Adorján Laczi
 huszárfőhadnagy kíséretében — a c o r s ó r a
 ment.

Jött Wekerle, a legelső magyar pol-
 gár miniszterelnök, a ki még csak ne-
 mes levéllel se dicsekedhetik, pedig Ma-
 gyarországon még mindig nagy értéke
 van a kutyabőrnek, nagyobb, mint a
 doktori diplomának. Wekerlét nem csa-
 ládi összeköttetései, nem is ellenzéki sze-
 replése, mint Tisza Kálmánt, hanem te-
 hetségei emelték azon legmagasabb
 polczra, melyet magyar ember elérhet. A
 közvélemény örömmel üdvözölte őt a
 miniszterelnöki székben, mert tőle várta
 az új, a demokrata irány megvalósulását,
 melyre Magyarországnak, ha csak vissza
 nem akar esni, égető szüksége van. A
 kormánypart Wekerlénak is hűséget es-
 küdött s erősen fogadkozott, hogy most
 lesz csak szabadelvű világ Magyarorszá-
 gon!

És mintha jobb utra kezdett volna
 térni a kormánypart! A nyáron, midőn
 a kormány beadta lemondását, az egész
 párt haugosan tiltakozott az ellen, hogy
 a horvát bánt a nyakára hozzák. Kitar-
 tottak Wekerle mellett s e kitarítás ered-
 ménye az lett, hogy a kormány újabb
 megbízást nyert az ügyek vezetésére.

Azonban maga a kormánypart is
 megijedt ettől a nagy bátorságtól. A nyá-
 ron kifejtett szolidaritásnak most már
 híre sincsen. Hagyják bukni a kormányt
 s azt lesik, ki lesz az új vezér, a kinek
 hűséget esküdjének.

Mint a hogy a sülyedő hajóról me-
 nekülnek a patkányok, úgy hagyta cser-
 ben a kormánypart Wekerlét. Új évkor
 őt már meg se gratulálták; a gratulá-
 cziót b. Bánffy kapta, a ki közel áll azon
 lehetőséghez, hogy a képviselőházi elnö-
 ki széket a miniszterelnöki székek cse-
 rélje fel.

De nemcsak Bánffynak, hanem a
 nyáron kikoszorózott horvát bannak is
 tömjéneznek immár. A horvát bán is
 közel áll ahoz, hogy a budavári minisz-
 terelnöki palotába bovonuljon: ergo ke-
 gyét kell keresni. Egyre-másra jelennek meg

kormányparti lapokban a hangulat-keltő
 cikkek, melyek a horvát bán államférfi-
 ui nagyságát dicsőítik; noha igen két-
 séges dolog az, hogy a ki megállotta
 helyét, mint horvát bán, meg tud-e fe-
 lelmi a miniszterelnökség sokkal nehezebb
 feladatának? Az is meggondolandó, hogy
 Khuen-Héderváry nem több szolgálatot
 tehet-e Zágrábban a magyar állameszmé-
 nek, mint Budapesten?

Ezzel azonban a kormánypart nem
 sokat törődik; ő csak az új gazdát lesi
 s annak kegyét akarja maga számára
 biztosítani. Szolgalelkűsége már annyira
 megrontotta, hogyha ő felsége holnap a
 »Debreczen« legutolsó szedő-gyereket
 nevezné ki miniszterelnöknek: annak is
 hűséget esküdjének; mert a lakájnak
 tökéletesen mindegy az, hogy kit szolgál,
 előtte csak az a fő, hogy mennyi bérré
 és borralalóra számíthat!

A válság.

Budapest, jan. 8.

A mai napon a helyzetben szenzációsabb
 fordulat nem állott be. A válság megoldása ma
 ép oly bizonytalan, mint volt tegnap.

Minden oldalról megerősítést nyert az az
 értesülés, hogy Khuen-Héderváry Károly grófot
 a király megbízta a kabinet alakításával.

Khuen-Héderváry Károly gróf a megbiza-
 tást el is fogadta, — egyelőre azonban csak
 feltételeken és már a tegnapi nap folyamán
 értekezése helyezte magát különböző kiváló
 politikusokkal és a mai délelőtti ülés azzal töl-
 tette, hogy közéletünk több tagjával értekezett.

A horvát bán értesülésünk szerint be-
 hatóan tanácskozott Wekerle miniszterelnök-
 kel, Tisza Kálmánnal, Bánffy Dezső baróval,
 Széll Kálmánnal, Falk Miksával és a szabad-
 elvűpart több tagjával, majd hosszasan érte-
 kezett Szapáry Gyula gróffal.

Mind ezen politikusokkal közölte a gróf azo-
 kat a fő-tételeket, amelyek mellett hajlandó
 lenne a kabinet alakítást elvállalni.

A horvát bán a korona által neki fela-
 jánlott megbízatás definitív elfogadását a kö-
 vetkező két feltételhez kötötte:

1. Hogy Szapáry Gyula gr. és pártja, a

melynek programja nygban és egészben
 azonos a szabadelvű pártéval, az új kormány-
 nyal szemben ne maradjon meg merev ellen-
 zéki álláspontjában.

2. Hogy a szabadelvű párt ne csak a
 fennálló program kerestül vitelében támo-
 gassa az új kabinetet melegen és tartózkodás
 nélkül, vagyis nem pusztán a vezető személyek
 melletti mindenkor passzív asszisztálásban nyil-
 vánuljon a támogatás, hanem terjedjen az ki
 a képviselőházra is arra az időre, ha majd a
 jövőben esetleg más pártalakulás keletkeznek.

A bán tehát feltétlenül kívánja Szapáry
 gróf és pártjának belépését a szabadelvű pártba
 és biztosítást kíván az iránt is, hogy a szabad-
 elvű párt támogatása nem lesz időhöz kötve és
 őszinte lesz.

E nélkül a két feltétel nélkül a bán mi-
 re sem hajlandó.

Értesülésünk szerint a pártönkivüli kép-
 viselők köre engedmények nélkül nem hajlandó
 visszaférni a Lloyd-épületbe és ragaszkodnak
 ahhoz is, hogy Aponyi Albert gróf és a nem-
 zeti párt is vetessék rá a fuzióra. Erről a terv-
 ről a horvát bán is lemondott immár
 és így nem valószínű, hogy a bán megnyerje
 az általa körvonalozott feltételekhez a kívánt
 biztosítékot.

A horvát bán feltételeinek megbeszé-
 lése és megvitatása véget, ma délután három
 órára a miniszterelnöki palotába konferenciára
 hívták össze a kormánypart következő nyolcz
 vezéregyéniségét:

Wekerle Sándor miniszterelnököt,
 Bánffy Dezső bárót, a képviselőház elnökét,
 Szilágyi Dezső igazságügyminisztert,
 Széll Kálmánt,
 Tisza Kálmánt és
 Darányi Ignácot.

Pont három órakor kezdetét vette a ta-
 nácskozás.

A mennyiben a ma délutánra egybehi-
 vott szabadelvű párti bizottság nem volna ké-
 pes abba a helyzetbe jutni, hogy a bán felté-
 teleit megoldhassa, Khuen-Héderváry Károly
 gróf vissza fogja adni a kormányt megbi-
 zátását és a helyzet ura immár Bánffy Dezső
 báró lesz.

A közös pásztorlevél.

A magyar katolikus püspöki kar a de-
 cemberi konferencia megállapodásához ké-
 pest Vízkereszt napján közös pásztorlevelet
 intézett a hívekhez. E közös pásztorlevél, mely

Legfeljebb stíl gyakorlat!
 Rettenetes meg gondolatnak is, hogy ez
 az ártatlan képű asszonyka épen ezzel az ár-
 tatlan képével esalt meg engem legjobban és
 legkönnyebben.

Meg kell tudnom, meg a való, mert a
 bizonytalanság megölne!

De: hogy? Mi uton-módon, ha feltűnővé
 nem akarom tenni a lesekedést? Mert ha
 szimatot kapnak a vadak, csak óvatossá lesz-
 nek; s annal bajosabb a cserkészlet.

Ho-szas töprengés után egy eredeti esz-
 me villant meg agyamban. Lyukat farkok a pad-
 lásról a szobájába s azon át kukucskáltak le
 egész éjen. — Hozzá is fogtam a terv kivite-
 léhez azonnal.

Hat a mint dolgozom, — én szerencsét-
 len, mit se hallok fel a süket padlásra. —
 csak folytatam a munkám tovább. Ezek pedig
 alant meglátják a plafondon a mozgó furót.
 El nem tudják képzelni, mi az ég csudája az.
 Ijedtökben hát tolvajt kiáltanak.

Nosza, az egész ház fel a hiura! Lám-
 pássokkal, botokkal és tolvaj-kiáltásokkal!

Bezzeg kezdtem már szükölni! — Ha
 ezek most engem itt csipnek, a Duna vize se
 mossa le rólam a szégyent! A vak is kitalá-
 lja, mit terveztem én a plafond átfurással.
 Szerettem volna hát hirtelen elpárologni. A
 furólyukba is bebujni valahogy.

De hogy? Hova? Merre? Nincs a pad-
 lásnak egy másik feljárója is, a hol még el-
 illanhattam volna.

Hopp! Meg van! Itt a szelelő lyuk!
 Ezen szoktak a macskák is ki s besétálni. —

Hát ha én is tudnék most az egyszer ijedtem-
 ben olyan kacsusvá való, mint egy macska.

Felkapaszkodtam hát az egyik szarufán
 s kidugtam a lyukat a fejemet.

Kint leszek én ebben a nyomban. Hisz
 a csiznek is ha már a feje kifer a próst-
 tyáján, csak kibukik az már.

En is próbáltam hát kijebb kuszni.
 Csakhogy nekem széles vállaim vannak.

zét a férfi kezéből. Ön többet vétkezett. Völe-
 gényem megcsalt az igaz, de ön megrabolt, ön
 felvilágosított.

Csak az övé lett az utolsó szó.

—Humoreszk—

Irta: Komjáthy Sándor.

(Folytatás.)

Olyan pedig épen nincs a mi városunk-
 ban, — hacsak a szerkesztő nem. — Hat az
 egész világ előbb való neked az én becsüle-
 temnél?!

Sirni szerettem von. Ő pedig kinevetett.
 . . . Bizonyos, bizonyos most már! A ki
 még ki is nevezi az urát, mikor azt szinte
 kétségbe ejti a feltéknység? Hát szeretheti
 az a férjét, a ki gyöttri inkább, mint sem tisz-
 tazni igyekezné magát a gyanúnak még csak
 az árnyától is?

Nem! Ez fel se veszi a gyanút. Még ka-
 czag rajta. És rajtam is.

Sőt több! Kimerte ereszteti a száján,
 hogy csak azért is bratyizik valakivel!

Hat becsületes gondolkozású asszony az
 ilyen? — Vagy tovább megyek: ilyen gon-
 dolkozású lehetne az, a ki még makulatlan és
 az is akar maradni? — Nem lenne szabad
 annak csak egy mákszemnyi foltot se tűrni
 magá: nemhogy még kérkedni, fenyegetőzni
 az elkövetésével.

Kétségbe estem a felett az asszony felett
 egészen.

De hatta! Mégis! Csak tréfál! Kötődik!
 Hisz ilyen dévaj volt minde! Már lány ko-
 rában is.

S ha ép az a devajság legbiztosabb jele
 a kacérságnak, a könnyelműségnek? Ha az
 az ártatlan gyerekeskedés csupán lárvá s an-
 gyal maszk a/att maga a mumus van? Ha az
 a sok becze név, a mit rám pazarolt, pusztán
 szemfény vesztés?

Kellemesen csevegve sétáltak már jó idő
 óta a corszón, a midőn hirtelen szembea ta-
 látkoztak a szintársulat divájával, kiről a kis
 városban igen sokat tudtak beszélni. Társasága
 is volt, egy ismert bankár, egy kevésbé ismert
 író és egy ismeretlen úrnő.

Már éppen elakartak fordulni a corszórol,
 a midőn Aranka tekintete a diva keblére tü-
 zött, kissé meghervadt sárga Marechal Niel ró-
 zszán akadt meg.

Elhalványodva, idegesen fordult Ador-
 jánhoz:

— Nezz! maga megtudhatna, kitől kapta
 az a színészno a rózsát . . . mi . . . meg-
 teszi?

Igyekezni fogok.
 Egy júliusi estén a kábitó forráság elől
 menekülve, a kis szalon erkélyen ült Aranka
 Adorjánnal. Elragadtatva gyönyörködött a szép
 éjszakában. Bámulva nézett az egre, a melyen
 a hold szelid fényt szórva haladt tovább s to-
 vább s elmerengve nézte az ég bárosnyán fénylő
 csillagoknak a semmisségre enyésző gyors fu-
 tásait.

A leány egy gondolatlól megkapatva, hir-
 telen oda fordult a férjhez, egészen közel ha-
 jolva, hozzá kérdezte halkán:

— Nos Adorján, még most sem tudta
 meg, kitől kapta a színészno a rózsát?

Adorján, ki intén vágyott Aranka, a
 gazdag örökösöz kezére, midőn egész közlelő
 érezte annak perzelő, forró lehetét, elvesz-
 tette fejét. Gyors elhatározás villant meg fejé-
 ben. Igen elárulja. Ez a pillanat az, a me-
 yen egy bátor, merész roham sikerre visz.

Tudom.

A leány halvány arcát finom, hosszukás
 kezeivel végig simítva, nagy, tagra nyitott sze-
 kekkel kérdőleg nézett a férjira.

— ?

A völegénye.

A leány mintha végtelen magasból hul-
 lott volna alá.

Hidegen, sőt gyűlölettel vontta vissza ke-

a kötelező polgári házasság intézményének törvénybe iktatása után tamadt helyzet követelményeit fejteti, egész terjedelmében így hangzik:

Tisztelendő testvérem és szeretett fiam!

Küszöbén az újvnek, amelybe Isten kegyelméből beleptünk, üdvözölven benneteket, arra készlet lelünk, s ezt fogja tenni az ország egész püspöki kara, hogy titeket és a gondjaitokra bízott hívőket annyi szorongatások közepe a ti éteket mostohaasága következtében mindnyájunkat ez idő szerinti megfogott, vigasztaljunk és megerősítsünk az Urban, azaz, hogy egyszerűen megvigasztaljuk a kölcsönös hit által, mely ti bennetek és mi bennünk vagyunk.

Jól tudjátok, Tisztelendő testvéreim és szeretett fiam, hogy egyeb csapatokat, a melyek az utóbbi években szívünket keserűssel és fájdalommal eltöltötték, ne is említsük, hogy a házassági törvény, a melyet polváriának neveznek, a letúnt év december hánának 18-án a köztörvények közé iktatott. Jól tudjátok, Tisztelendő testvéreim és szeretett fiam, hogy Istenől nyert fontos tisztésünkön fogva semmi küzdelemről sem riadunk vissza, hogy nyajunktól és hazánktól ez a nagy baj eltávolíttassék. Jól tudjátok, hogy alázatos és kerő iratot terjesztettünk az apostoli király elé, a melyben kifejtettük ennek az új intézménynek a katolikus hitre és az egyházi jogra való sérelmes voltát, s veszedelemeségét a tronra és a hazára. Irtunk az ország kormányának is és feltártuk, minő sérelmeket ejt ez intézmény az Isten szentegyházának hitén és jogain s hogy milyen bajok háramolnak abból magára az országra is.

Tudjátok, hogy az országgyűlésen az anyaszentegyház hű fiaitól támogatva, azok buzgalmatól és munkájától segítve, fölemeljük szavunkat ezen törvény ellen s ellene szavazunk is.

De fájdalom, mindezen törekvéseink, minden igyekezetünk, eredménytelen maradt. A mi kötelességünk most, hogy kiemeljük nemzetünk a gyalázatból. Ne essek kétségbe tehát, Tisztelendő testvéreim és kedves fiam! Emlékezzetek meg a keresztre feszített Urunknak szavairól: E világon szorongatások lesznek; de bizatok, én meggyőztém a világot. Emlékezzetek meg, hogy ez a győzelem, mely meggyőzi a világot, a mi hitünk. Nagy segítség vigasztalást nyerni Krisztustól.

Tekintsetek a hit elkezdőjére és bevégzőjére Jézusra, ki az előtte lévő öröm helyett elszegvedte a keresztet, megvette a gyalázatot és most az Isten székeinek jobbán ül, s velünk együtt s a hívő néppel együtt alázatos, buzgó és kitartó imádsággal imádkoztatok Horzá, hogy könyörüdjön a nyájra, melyet az ő drágalatos vérevel megváltott, fordítsa el tőlünk és hiveinktől ezeket a szorongatásokat és fájdalmakat, állítsa vissza kegyelmesen a szentegyháznak és szent hitűnek jogait és szabadságát. Könyörödjétek alázatosan velünk és hiveinkkel együtt a Boldogságos szűz Mariának segítségére, kinek legedesebb anyai oltalma alá helyezte hazánkat szent István király és esdekeljétek segítségért magához a szent királyhoz, országunk megalapítójához, ki hazánkat a jótétemények minden nemével ékesítette és gazdagította. Kérjétek a mi legcsudább védőasszonyunkat, kérjétek a kegyes patrónust, hogy kegyesen tekintsenek le reánk az égől, hatalmas oltalmukkal védelmezzenek,

Ennel fogva hát beszorultam a szelelőbe. Se ki, se be. A lélegzetem is elállt, ugy oda preselődtm. — Készsége esve kezdtem el nyöszörgöni. A nyöszörgésem nesze után rajtam ütöttek.

— Itt a tolvaj! Mészik a tolvaj! Üssétek agyon a zsiványt!

El kezdtek püfölni és a lábamael fogva vissza felé rángatni. A felkönyököm oda akart szakadni ettől a rángatástól. — Ordítottam hát, mint a fába szorult fereg. — Valaki így ismert fel a hangomról.

— Hiszen ez a teins ur!

Oda tartották a lámpát az orrom alá.

— Az ám! Szegény feje! Bizonyosan fel akarta magát akasztani. Itt a furó is, a mivel a szögnek lyukat akart fújni.

Még a feleségem is a nyakamba borult, ugy rimázkodott, hogy ne tegyek ilyen csufot.

— Inkább, ha már ugy elszantad magad, edesem: ló d d m a g a d f ő b e. De ... Dehogy magyarulam volna ki a félre értés. Jobb, ha ebbe maradnak, mint azt a blamaszt tudja meg ország-világ, hogy a feleségem szobájába furtam leső lyukat.

III. C h i n c h i l l a h e r c z e g n y o m a i.

Beláttam, hogy valami más, kevésbé feltűnő eszközhöz kell folyamodnom czelem eleresse végett.

De mihez? Mikor, a milyen szerencsés flótás vagyok, miudenen rajta veszték és mindenbe bele török a bicskám.

Milyen jó lenne lám, ha az ember, miként a mesékben, elváltozna, természetesen azt: egérré. Az egér lyukat valami sifon hata mögött nem is venni olyan egyszerre észre. — Holott én magam az egér lyuk szájában mindig lesben állhatnék a feleségemre.

Megis, ez boldon állapot lenne egy kicsit. Elkapna a macska.

s imáinkat leghathatóbb közbenjárásukkal támogassák.

De ti is legyetek foglalatossak az imádságban és az ige szolgálatában s hivatások minden részét a legnagyobb serénységgel töltsétek be. A szentek szolgálatára szánjatok magotokat, álljatok meg szilárdan ezen szándékokotokban, kiknek nemcsak mi adunk halát, de az egész Anyaszentegyház is.

Krisztus földi helytartójától hallották Magyarorszag főpapjai: »A dolgok azon állapotában, mi ezen időben mindenkinek lelket feligatja, apostoli hivatásunk kötelességünk teszi, hogy Titeket s a Ti papságotokat állandóan lelkesítsük a gondjaitokra bízott nép tanításában, oktatásában kitarásra, egységre és bátorságra.« Hirdessétek tehát állandóan és megegyező lélekkel a hívő népek Krisztus hitét, melyet az Anyaszentegyház tart, intvén őket arra, hogy különösen a mai nehéz viszonyok között szüntelen kérjék Istenőt: »Óregbit-d bennünk a hitet«; különösen intésétek őket, hogy az Isten egyházához, annak látható fejéhez törhetetlen hűséggel, készséggel és engedelmességgel, forró szeretettel ragaszkodjanak Megemlékezvén arról, hogy a Krisztus oltáraiok szolgálatával nem az emberek iránt való engedelmesseget vetettek magatokra, minden emberi tekintetletet letvé, semmi akadálytól meg nem rettentve, hirdessétek az Anyaszentegyház hitét és tanítását meg a gondjaitokra bízott népet arra, hogy mi egyezik meg az egyház hitével és parancsaival s mi elkelzik azokkal, intvén őket arra, hogy hitüket minden viszontagság között, minden akadály daczára is, mint az keresztény emberhez illik, bátran megvallják s egész életüket kész szívvel az egyház és annak feje parancsaihoz, intelmeihez irányítsák.

Emlékezzetek meg, Tisztelendő testvéreim és kedves fiam, és emlékezzetek meg a hitve a Krisztusnak tett hűségi ígértről, melyet titeket akkor, midőn a szent keresztvível leöntvén s a szent krizmával fölkenve letétek. Ezen ígérlet mellett legyőzhetetlen bátorsággal kell megállani. Annnyit tesz az Ur megvallása, annnyit tesz Krisztus bemutatásának lenni, mint megtartani mind a sértetlenül és bátran az adott ígérletet. Miért is. Tisztelendő testvéreim és kedves fiam, s a ti hibeitek a kereszt zászlaját magatok előtt hordva, a mi példánk és tekintélyünk által megerősítve kell, hogy a vallás ügyét a magán- és nyilvános életben bátran és lelkesül szívvel védelmezzétek.

Azért a bennünket jelenleg győtrő viszontagságok közepele is, velünk együtt, kiket az Isten rendelt vezérétekl, minden tettel, moddot, mit az isteni és emberi törvény nyujt és megenged, buzgón arra fordítsátok, hogy a keresztény házasság a maga tisztességében megmaradjon és szent hitünk és egyházunk jogai sértetlen ópségükben szilárdul álljanak.

Ennyit a dolgok mai állapotában, a ti és hibeitek vizsgálására, ennyit lelketek megerősítésére!

Tekintetek az égre, szemléljétek a szenteket, kiket a magyar föld örökre tiszteltetés érdemesített, a kiknek érdemei folytán, mint reméljük, fiak örökké megmaradnak s dicsőségük nem fog elhagyni, kiknek dicsőségét a mi honunk alapította, Szent István vezeti, ki fiaok üdvén s a haza jölétén fáradozván, minket is intett: »Törvényeinkben szent hitűnknek adjuk az első helyet.«

Akkor hát inkább macskává változ-nám.

Csakhogt ezt meg a szolgálók szokták elpáholni, a miert a teje lefelyöl. Be fura is lenne, ha másnap meglátznánk a dagadt kémpemen, hogy jól ellaznakottak macska koromban!

Még tán leghibzóságabb lenne bolháva varázsolódnom át. Ha attól nem tartana az ember, hogy épen ő kerülne az asszonyka körme alá. Tudom, kéjjel roppantana rajtam egyet, ha csak sejtene is, hogy épen én bujtam a kis fekete állatka bőrébe.

Sokáig törtm a csürhejárás. Bizarrabbnál bizarrabb képtelensegeket próbáltam kieszelni. De csak nem tudtam valami talpra esett ötlettel segítegere sietni vergődő önmagamnak.

Dehát csakugyan nem lenne bennem semmi rendőri talentum?!

De igenis! Megmutatom, hogy van.

Megpróbáltam hát nehanszoz hamut hintoni az ajtaja elé. Majd így reggel rájövök valami turpisságra.

A szel azonban reggelre rendezen elfujta az én üdőzöttem nyomát. Vagy pedig a szolgáló separtte fel, mire én kimebettem volna megnézni.

Egyszer aztán a feleségem rámtamad.

— Te, ezt a hamut azért szőrod ide, ugy-e, hogy majd az udváróm nyomá benne maradjon. Oh te tökfűlő! Tan nem éltálham én, miért furtál te lyukat is a padláson!

Csak leesett az állam.Hogy ez az asszony így átlat a szítán. Hogy észre veszi minden sakkhuzásomat. Oka lesz ennek. Ha nem kelene tartania felfed-zéstől, aligha tartana szükségeseimet, ilyen eber figyelemmel kísélni a cs livetéseimet. — Kutyá van a kertben! hiába, no!

A mi Urunk Jézus Krisztus malasztja és az isten szeretete és a Szentlélek közölletése legyen mindnyájatokkal. Amen!

BELFÖLD.

Fiume és a millennium. A fiumei városi delegáció már regebben elhatározta, hogy Fiume városa a millenniumi kiállítás művészeti osztályában maradó bécsi történelmi festménnyel legyen képviselve. A képtárgyára vonatkozólag megkérdézett fiumei millenniumi bizottság azt a jelenetet ajánlotta megfestésre, a mikor Mária Terézia határozatának proklamációjával Fiumét mint corpus separatumot Magyarorszaghoz csatolják. A képviselő-testület egyhangyalan elhatározta, hogy ezt a képet megfesteti, és erre a czélra 4000 forint szavazott meg.

A román nemzeti párt és a belügyminiszter. A hivatalos lap publikálja a belügyminiszter rendeletét a román nemzeti párt gyülekezeteiben való részvétel büntetésére vonatkozólag. A rendelet így szól:

A fennállott, ugynevezett román nemzeti párt működését 1894. évi június hó 16-rol 321-res. sz. a. kelt rendelettel beilítottam.

Ezen tilalom megszegését az 1879. XL. tczikk 1. §-a alapján 1894. évi decz. hó 7-rol 1488-res. sz. a. kelt rendelettel kihágásnak minősíttem.

Mindenki tehát, ki a nevezett párt irányának megfelelő gyülekezeteiben, vagy ilyen gyülekezetek összehívásában részt vesz, az 1879. XL. tczikk 16. §-a értelmében és ezen rendelet alapján 15 napig terjedő elzárással és 100 frig terjedhető pénzbüntetéssel fog sntjátói.

Midőn ezen rendeletemet az 1879. XL. tczikk 9. §-a értelmében ezennel kihirdetem, egyzersmind megjegyzem, hogy annak hatályba léptére nézve a most idézett törvéyszakasz irányadó.

Budapestben, 1895. évi jan. hó 6-án.
Hieronymi, s. k.

KÜLFÖLD.

Az északarkai expedició. Bécsben megalakult az a bizottság, a mely P. yer Gyula északarkai expedicióját előkészíti. A bizottságban vannak gr. Walek János, Bauer és Hahn udvari tanácsosok, Süss Ede tanár, Lehner sorhajókapitány és Palmer vezérigazgató. A bizottság megállapította, hogy az expedícióna legalább háromszáz ezer frt kell. Ezt a pénzt ösze akarják gyűjteni. Egy magát megnevezni nem akaró hölgymar adhat 10,000 frtot. A megalakult bizottság a királyhoz is fordul majd támogatásért.

Az örménykérdés. A Szclo konstantinápolyi távirata szerint egy török hadihajó elfogott egy amerikai hajót, a melynek fedélzetén 10 ezer, Örményorszagnak szánt puská volt.

Egy fűrt őszhaj.

(Kép az 1848-49-iki szabadságharczból.)
A dicsőség napjait éltek. Kezdték érredni a nemzet s a véres harcok füstgomolyai közül ragyogva emelkedett ki a trikolor, melyre az volt írva:
»Szabadság, egyenlőség, testvériség.«
A távolból, északról és keletről ugyan valami vészes moraj hangja zugott át a Kárpátokon s befutotta a rémcs hir az egész országot:

Hanem most aztán csakugyan kellett tennem valamit, ha czélt akarok érni. — Mert most már szimatot kapott, most már óvatosabb lesz a vad. Szóval, mielöbb kell végeznem a dologgal valahogy.

Reggelre éppen friss hó esett. Siettem hát a szobája körletét megvizsgálni. Megdöbbenve vettem észre, hogy a kerti ablaka alól nyomok vezetnek el.

De hát ez állatnyom! E szerint még sem lesz nekem igazam. Csak képzelem én azt, mintha a feleségem megcsalna. Hisz most akarki fia távozott volna el tőle, itt hagyja a nyomát a friss hóban! — Hacsak nem — repült.

De hátha repült! Hátha Voller Máttyás előtt már más valaki feltalálta a kézi repülő gépet!

Bolond beszéd! Tudnának arról azóta, ha más nem, a vén asszonyok. Hogy valaki egy ilyen kis városban szárnyakon jár.

Hohó! Megteszi azt egy egyszerű faláb is. His Chinchilla herceg is madár nyomokat hagyott a kedvese ablak párkányán. Ez az én nóm Chinchillája is lehetett alatt körmű fa lábán.

Elő szólítottam Ferenczet, a kertészt.

— Micsoda nyomadékok ezek itt a havon, Ferencz?

— Nyul.

— Mit keresne itt télen nyul? Nincs itt most káposzta levél.

— De vannak fa csemetek. Azokat pusztítják a pokolra valók. De Bendi legyen ha tört nem verek nekik! Lehet aztán vadászati tilalom! Csak nem hagyom pocokká rágni az egész laknát! Csak azért, hogy legyen mire pufogtatni egy pár kocza vadásznak.

— Milyen tör az, a mit maga vet nekik?

— Jön a muszka!
Megmozdult az északi kolosszus, a nehez ágyuk ott dőbbörögtek már a határszélken, a tömösi és ojtói szorosanál s a kozákok lovainak patkói alatt rengett és mozgott a föld.

Hanem ekkor megdöbben a székelyek szive is — s ezt a dobbanást megérezte egy ország.

Bennem, az »őreg apóe-nak még akkor hira sem volt Erdély vérazott földjén s a szabad székelyek föltött egy osztrak főtiszt, Gaal ezredes parancsnokolt.

Szentgyörgy minden pinczéje, földalatti oduja tele volt foglyokkal, a szabad szó és szabad gondolkodás vértanúival, kik azt várták, melyik órában veszik a vérpadra, hogy meghaljanak a hazáért.

A vármegeyház dohos é nyirkos börtönében senyvedett hetek óta egy földirtokos is, Pataki Zsigmond, kit menyasszonya melöl hurcozoltak el a föld alá, egyedül azért, mert szerverte a nemzetör-csapatot.

Nagy bűn, megbocsáthatlan vétek, épen elég ahoz, hogy meghaljon érte.

Vérőfőnyes, szép, mosolygó tavaszi nap volt, a legszebb május reggele, mikor az osztrak ezredes kihirdette a foglyok előtt a hallos ítéletet s szuronyok között visszakísértette őket a siralomházba.

Erre az ítéletre aztán végig nyíllalt az egész Székelyföldön egy szivetrázó jajszó.

Csend, megdöbbenő némaság szállott le a városra, bezárultak az ajtók, kereskedések s a tornyokban szólott egész nap a lélekharang.

Az utcákon fekete gyszruhás, fátolyók jártak, a férfiak pedig csoportosan csapatonként hagyták el a várost. — Ki erre, ki arra.

Az előkelő nők egy küldöttsége felkereste a délutáni órákban a parancsnokló ezredes.

Ifjú nők, serdülő leányok, elaggott anyák talpig gyászban, kisirt szemekkel borultak földre az egyenruhás tigris előtt s hivatkozva hazafiaságra, részvétele, érzelmeire, zokogó hangon rimázkodták a kegyelmeit, az irgalmat a férj, a testvér, a jó fu számára.

— Kételet a forradalmároknak! — választ nyersen az ezredes s kiutasította termiből a nőket.

Megszakadt hát az utolsó remény is, nincs már hátra semmi,

A ki mozdulni tudott, akkor éjszaka menekült, elhagyta a várost, hogy ne legyen tanuja a holnapi napnak, mikor elvérzik Székelyország nemes ifjusága.

A foglyok czellájában is nyomasztó csend volt, a közelgő halál íjesztő némasága.

Pataki Zsigát a felkelő hajnal első sugara meg ébren találta, a mint levelet írta a menyasszonyának s mikor azt épen bevégezte, hatalmas dördülés rázta meg a börtön egész épületét.

Az ifjú összerezett, megrázódott egész testében.

— A halál! — sziszegte ajkai közül s felkölötte társait, hogy itt az idő, indulni kell a vesztőhely felé.

Hanem a dördülés újra ismétlődött, erősebben, hangosabban, a harangok is megkondultak s a börtön racsos ablakán becsapódott valami búbajos dallam, a magyar nemzetőrök jól ismert dala.

A magyar marszeilles!

— Hátam, menyasszonyom! — kiáltott mámoros örömmel az ifjú s épen bilincseit

— Nem apámat se!

— Nekem ágyban!

— Orkápitányi pölö. Előre!

— Csak fogóval így!

— Dehogy! Hurok, kötéltől. Az embert is megfogja, ha bele lép.

— Az embert is? — Csináljon akkor nekem is ilyet. — Kapitám hirtelen a szón. Én is épen egy nyulat akarok kigratni a bokorból. Van a feleségem ablaka alatt egy kedves orgona bokrunk: tudja! Azt akarom megönni a nyulaktól. Tíz forintot kap, ha egy jó erős tört galgabit estig. De az embert is megtudja fogni, olyan erős legyen. Tudja?!

— Meglesz teins uram! Összeszedem a legerősebb istrángokat az ölből.

Ujjonvta váltam el az én kertészemtől. Megfoglal már benneteket! Nem szabadul-tok a köröm közl!

Pompás tervet szőtem.

E mentem hazuról a kaszinóba. Ilyenkor a reggel szokott haza vetni mindég. Aztörténetik odabaza, a mi akar.

Tíz óra után azonban rosszul léte szimleltem, fölkeltem a játk asztaltól. Összes pánzemet adtam egy kibicznek. Játék véle.

Folytassa helyettem. Magam pedig kimegyek egy kicsit szellőzni. Hanem a mint a szabad levegőre érhettem: ügyé! ved el magad! A hogy csak a labam birtak, inaltam haza felé: nehogy megelőzzön valami kém!

Mindjárt az első fordulónál aztán bele ütődtem egy ember alakba. Olyan erővel, hogy mind a ketten hanyatt estünk. Hozzá még, mire feltápszakodhatt volna, az én sadas atyám fia jól végig sózott a hátamon a sudájával. Strázza volt.

Mindjárt tudta különben, hogy hatósági személyekkel lehet dolgom. Mert először is ütött, aztán kérdezte:

— Ki vagy?

— Hát nem ismer kend?

— Találkozok egyesülett Ötónó.

Szimbáni.

Jan. 16.

Jan. 19.

Jan. 26.

Jan. 26.

Jan. 26.

APOLLOGYERTYÁK

Esztis azon Apollógyertyák előállítását, melyek első végükön a Lyra, oldalukon pedig az Apolló szelvényeit viselik.

(446.)

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából december hó 1-től kezdve az összes raktárunkon lévő női ruhaszöveteket, színes selymeket, mosó vellezeket, atlas-satin és batistákat, téli gyapju nagykendőket, leány és fiu gyermek ruhákat, **NŐI BLUZOKAT**, valamint szőnyegeket, függönyöket tetemesen **leszállított áron** árusítjuk el.

SZABÓ LAJOS FIAI
DEBRECZEN, RÓZSA-TER.
(503.)

Védjegy. Védjegy. Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nékülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

Hathatós gyógyszernek bizonyult tejfájásnál, a menyhíven ez a gyomortól származó, gyomorüregből eredő étellekkel és itallal, giliszták, májbajok és hamoroidoknál.

Emeltett bajknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppekkel tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A **Mária-czelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Debreczenben: Tóth Béla, Mihalovits István, Dr Rotschnek V. Emil, Tamássy és Balázs urak gyógyszerésztárában. — **Dioszegy**: Vaday Ignác. — **Érmi-hályfalván**: Mátrai István. — **H. Hadházon**: Farkas Odón. — **Hossz-Pályiban**: Sárosy Imre. — **Kabán**: Horváth Kálmán gyógyszerész uraknál.

!Négy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A **„Képes Családi Lapok”** jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy miudig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagymamák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A **„Hölgyek Lapja”** című melléklet, a nő tanácsadója és szellemi titkárja.

A **„Regénymelléklet”** évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A **„Boríték”** tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdéscikkkel, feleletekkel, egysszóval a „Képes Családi Lapok” a legértelmesebb, a legérdekesebb s megis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A **képek** a legelső művészek ecsetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek dívatképei mindig a legjobb dívatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házsmár és társa” regény Beniczkyné Bajza Lenkétől; „Ujév” költemény Ábrányi Emil-től; A „befeledt fordított kép” novella Muray Karolytól; „A nő feladata” dr. Turnowsky Mórtól; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjú anya” költemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom” G. Diószeghy Mórtól; „Bál után” Mészáros Sándortól; „Az időről” szatira Jambor Lajostól; „A szép színésznő” regény Rudnyánszki Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja” című dívat- s „Regény”-melléklettel együtt

Egész évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló hat frtyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk elismerésül, jeleül és a ki csak 1 frt 50 krpny negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok”
kiadóhivatala
Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.

(523.)

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA
(FÓTÉR 1828. SZ. A CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, bái- és lakodalmi meghívókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCRENDEKET ÉS ÉTLAPOKAT.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
ügyvédi és községi nyomtatványokat.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére **címzandók.**

Nyomdánk, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a **„DEBRECZEN”,**
és a szintén elterjedt **„DEBRECZENI HIRADÓ”** is nyomtatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szíves pártfogásába.

Hirdetések a **„DEBRECZEN”** című lapban a legjutányosabb áron mellett eszközöltetnek.

<p>SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET, bor- és rum-vignetteket, falragaszokat, MINDENNEMŰ KÖRLEVELEKET ÉS ÁRJEYZÉKEKET.</p> <p>Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.</p>	<p>FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással jutányos áron.</p> <p>Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.</p> <p>Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.</p>
--	---

Izléses kiállítás!
Jutányos áron!

Nyomatott a „DEBRECZEN” nyomdájában (Fóter, Csanak-ház) 1828

Előfizetési helyben, vagy postán
Egész évre . . . . .
Fél évre . . . . .
Negyedévre . . . . .
Egy óra . . . . .
Egyes szám . . . . .

A lap szellemi részét illetően a szerkesztőség bérmentve küldi.

Előfizetési hely: K. Lajos utca 14. sz. kiadóhivatalban.

Megint

(E) »Semmi alatt« — ez az a — most forrását.

Tegnapelő dolog, hogy ve Héderváry grófeje, tegnap lott be.

Most már van — előtér.

Lehet, ha bán kerekedik, bol Bánffy D mosolyogni.

Igy megy az egyik, hol veszi szárnyra megbízatásuk zonyos.

Ma pedig, hogy egyik, bizonytalan.

A bán n logba, mert általa alakítat nem pedig az pon álló párt maga körül minden körhasson.

Már most akkor nem ma ferfiut bizni vállalkozni, ho mogatása mel.

Ezt a me Dezsőnek hív felül.

A kérdés elvü párt elég hogy egy Bán gasson, hogy fenntarthassa legyen ismét.

A „DEBR

A fe

Ir

Az előadás elégedetten távo nek tejfeher üve vakító fényt — s korom sötéts elött még eletto teret.

Künn esett mint sok-sok els langók forogva, tak alá a földre.

A szellő sz nyaival magasra fellevelet s forgn ki tudja, merre.

A szintárs vesebb művészn finom, fehér pre tet, kocsiába ü.

A vastag, t temetett termeké gig be a kis fes szobácskájába, csügö veres ott meg géren.

A baba m magára zárta az hirta-szeket a tolvá, abban he.

A szobács vörvörös színév tet meg — eg borító vastag, zének langyels.

A bájos le rándozott. Oly